

'If they don't want me here, I'll just leave' ²⁴

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

JAARGANG 72 NOVEMBER 2024
VOLUME 72 NOVEMBER 2024

**Educational
trainer
Ermelinda
Jaku** believes
creating good
education is a
joint effort ²²

FINANCIËN

Wat het huidige kabinet
voor studenten in petto
heeft, is om te janken ⁸

CREATIEF SCHRIJVEN

De kunst van het
ver-tra-gen ¹²

Milieuvraagstukken
P6-7

Universitair docent **Mathieu Blondeel** maakt een podcastserie waarin hij wetenschappers en experts aan het woord laat over klimaatverandering.

Waar doen ze het van?
P8-10

Studeren en geld vormen nooit een lekkere combi, maar wat dit kabinet voor studenten in petto heeft, is om te janken. **Vier studenten** vertellen hoe zij de boel financieel beheersbaar houden.

De kunst van het ver-tra-gen
P12-15

Buiten staan de Zuidas-torens instemmend te zwijgen. Binnen schrijven begeesterde eerstejaars hun **zeer korte verhalen**.

COVER

Education

Educational trainer **Ermelinda Jaku** believes creating good education is a joint effort. 'We need to co-create a space for everyone to challenge their own assumptions.' (p22-23)

COVER PHOTO
Yvonne Compier

Wetenschap

Een afscheid-interview, dat voelt als terugblikken en herinneringen ophalen. En laat dat nu totaal niet zijn waar universiteitshoogleraar **Jaap Seidell** mee bezig is. Per 1 november ging hij met pensioen bij de VU, maar zijn werk is nog lang niet klaar. (p16-17)

FOTO Yvonne Compier

Volg ons op Twitter
[@advalvas_vu](#)
en Instagram
[@advalvas](#)

'If they don't want me here, I'll just leave'
P24-27

The new Dutch cabinet doesn't beat around the bush when it comes to their intent on **limiting internationalisation**. How do international students experience these plans?

Inclusion means including the right-wing students
P28-29

Right-wing student party VSP questions VU's stance on **inclusivity and global outlook**. The executive board assures them that at this university, all voices are heard.

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
JAARGANG T2 #3 / NOVEMBER 2024
INDEPENDENT MAGAZINE OF VU AMSTERDAM
VOLUME T2 #3 / NOVEMBER, 2024

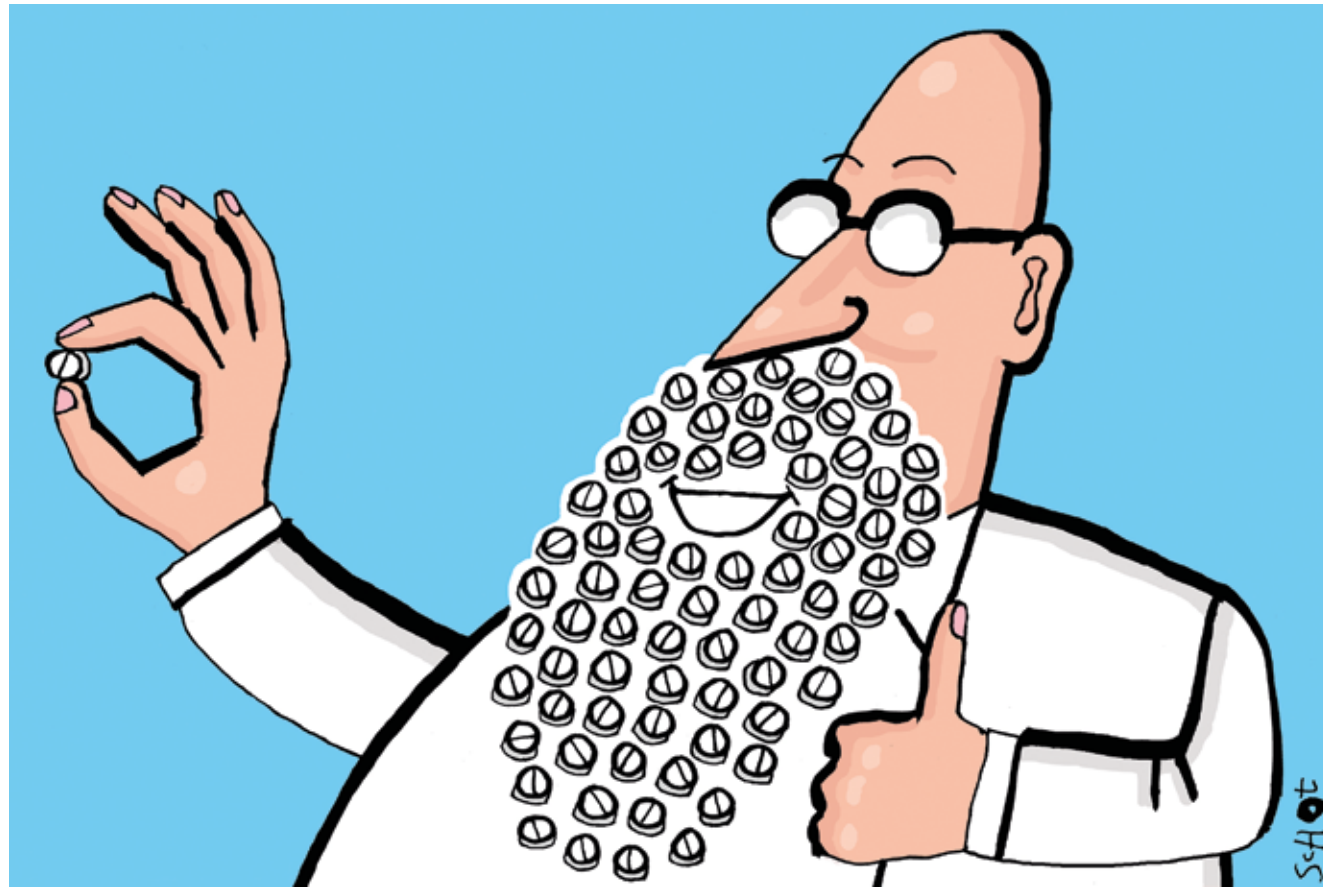
- 4 **OPINIE**
Iris Sommer
Vrouwen zijn geen kleine mannen
- 5 **WISSELCOLUMN**
Marjan Olfers
Niet zo bang zijn
- 11 **OPINIE VU**
Brecht Reintsema
'Een duurzame universiteit kan niet zonder Aardwetenschappen'
- 18 **XXL**
Move it!
- 20 **COLOFON**
- 21 **WEBSITE**
Nieuws **News**
- 31 **BLOG USC**
Tom Korporaal
The Bible is my foundation
- 32 **PERSONEELSPAGINA**
- 34 **CULTUUR**
Rialto / Sportcentrum
Griffioen / Restaurant
- 36 **WOUT & DIDO**

PEFC-gecertificeerd
Het papier voor dit magazine
komt uit duurzaam beheerde
bossen en gecontroleerde
bronnen
pefc.nl

Niet praten, maar boksen
Bij de opening van de Wellbeing Week laat voormalig kickboks-kampioen Houda Loukili haar publiek ervaren hoe ze zich energiever kunnen voelen.
AGORA 1, 3E ETAGE VU HOOFDGEBOUW, 4 NOVEMBER 2024, 12.43
FOTO PETER GERRITSEN

Vrouwen zijn geen kleine mannen

De geneeskunde behandelt vrouwen nog vaak als kleine mannen. Vrouwen zouden geen genoeg moeten nemen met kleinemannenzorg.

DOOR IRIS SOMMER
ILLUSTRATIE BAS
VAN DER SCHOT

Vrouwen zijn anders dan mannen. Zij kunnen zwanger worden, kinderen baren en nakomelingen zogen. Dat is een evolutionair hoogstandje waaraan de zoogdierenlijn lang heeft gewerkt. Die ingewikkelde rol in de voortplanting vergt aanpassingen aan hormonen, afweersysteem, spieren, hersenen. Toch worden vrouwen door medici nog vaak als kleine mannen behandeld, wat de diagnostiek vertraagt, behandeling bemoeilijkt en meer bijwerkingen en chronische klachten oplevert. Dat moet beter. De geneeskunde moet haar huiswerk doen, want vrouwen eisen een behandeling op maat, die in kwaliteit niet onderdoet voor die van mannen. We maken spectaculaire stappen in de medische wereld, met mechanische hulpharten en genetisch gemodificeerde T-cellen, maar als er een vrouw bij de dokter komt, hebben we geen passend plan.

Traditioneel stond de man als proefpersoon te boek. Begin jaren zeventig werd de mannelijke dominantie in het geneesmiddelenonderzoek in regels gevat, nadat de wereld werd opgeschrikt door duizenden geboortes van kinderen met ernstige afwijkingen. De meeste moeders hadden tijdens de zwangerschap het nieuwe medicijn Softenon (thalidomide) gebruikt. Wat volgde was een periode, zo'n 16 jaar, van medicijnonderzoek met vrijwel uitsluitend mannelijke deelnemers. In die periode zijn vele duizenden nieuwe middelen op de markt gekomen, die we ook nu nog gebruiken in allerlei medische specialisaties, voor mannen én vrouwen. Meestal krijgen vrouwen daarvan dezelfde dosis voorgeschreven als mannen. Is dat wel in de haak? Voor sommige middelen kunnen we die vraag inmiddels met ja beantwoorden. En voor een aantal middelen luidt het antwoord nee. En het ergste: van veruit de meeste middelen weten we het antwoord niet.

Hoe effectief een medicijn is, hoeveel bijwerkingen het veroorzaakt, hangt af van de manier waarop het in het lichaam wordt opgenomen, zich verdeelt over vet of vochtvolume, wordt afgebroken in de lever en uitgescheiden in de nieren. Die processen zijn voor mannen en vrouwen niet hetzelfde. Mannen hebben gemiddeld een groter vochtvolume (bloed). Vrouwen hebben meer vet. De lever en de nieren van mannen zijn groter, en er gaat meer bloed doorheen. Medicijnen worden door mannen gemiddeld eerder afgebroken en uitgescheiden. Dan zijn er nog de hormonen die verschillen. Bij vrouwen in de vruchtbare leeftijd wordt gemiddeld vier- tot vijfmaal meer oestrogeen aangemaakt dan bij mannen. Dat hormoon kan sommige leverenzymen remmen, anderen juist versnellen. Dat betekent dat de afbraak van zulke medicijnen bij vrouwen anders kan zijn dan bij mannen, maar ook dat na de menopauze, wanneer de oestrogeenproductie nagenoeg stilvalt, de afbraak van sommige medicijnen anders zal zijn dan daarvoor. Zelfs de menstruatiecyclus kan invloed hebben op de afbraak van medicijnen. Voor welke medicijnen dat geldt, en hoe groot veranderingen door menstruatiecyclus en menopauze zijn? We weten het antwoord simpelweg niet. Wat we wel weten is dat vrouwen grofweg tweemaal vaker bijwerkingen ervaren dan mannen. We weten ook dat die bijwerkingen vaker optreden bij geneesmiddelen die bij vrouwen anders afgebroken en uitgescheiden worden dan bij mannen. Ondertussen zit de wachtkamer vol patiënten, ruim de helft vrouwen, van wie drie kwart postmenopauzaal. De geneeskunde moet haar huiswerk doen, en vlug, want vrouwen nemen geen genoeg met kleinemannenzorg.

Iris Sommer is VU-alumnus, zij doceert schizofrenie voor het psychiatriedeel in de geneeskundeopleiding aan de VU en is hoogleraar psychiatrie aan het Universitair Medisch Centrum in Groningen.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Niet zo bang zijn

Marjan Olfers hoogleraar sport en recht

O p een ochtend racet mijn student-assistent naar het hoofdgebouw en laadt vanuit de kelder de VU-vlaggen in. De griffoen, door onze secretaresse haatkozend "de soepkip" genoemd, wappert even later trots langs de weg naar de Edenhof. Daar zal over een uur het congres losbarsten dat mijn assistente, de onmisbare secretaresse, de VU Law Academy en ik in enkele weken uit de grond stampten. Het is 2009. De assistente haalt een spreker van de Sorbonne Parijs met mijn auto van Schiphol. Hanke Bruins Slot, toen nog Kamerlid, deelt haar visie op kansspelen. Het congres 'Kansspelen: feiten en fabels' is een feit en de media pakken het gretig op. Terugkijkend lijkt alles toen overzichtelijker en blijer dan nu. In deze roerige tijden is valorisatie van kennis misschien wel harder nodig dan ooit. Kennis genoeg, maar vaak weten we niet waar die verborgen zit, laat staan hoe we deze richter kunnen inzetten voor de VU en de samenleving. Ondertussen dreigen onze kernwaarden – verantwoordelijkheid, openheid en persoonlijkheid – onder te gaan in de modder van bureaucratie en risicomijdend gedrag. De blik verschuift van kansen naar obstakels, van wat wél kan naar waarom iets

De VU is geen urenmachine en werknemers zijn geen robots

Complexfobner

vooral niet zou moeten. En alsof dat niet genoeg is, hebben de spreadsheet-fetisjistinnen binnen de VU hun zinnen gezet op euro's. Bezuinigingen? De 'manager' duikt in zijn spreadsheet en haalt de kaasschaaf tevoorschijn. Schaven aan kosten als doel op zichzelf, in plaats van op zoek te gaan naar maatschappelijke winst, wat in ons DNA zit. Cijfers vliegen om ons heen – euro's in de gloria – maar de VU is geen bedrijf met *fee earners* of *fee burners*. De VU is geen urenmachine en werknemers zijn geen robots. Geld is voor de meesten geen drijfveer om snoeihard te werken. Gebrek aan vertrouwen voedt sociale onveiligheid, dat smoorpunt waarin creativiteit en innovatie verstikken en mensen ziek worden. Risicomijdend gedrag remt de academische vrijheid, vernauwt het onderzoeksveld en verkrumelt het langetermijndenken. Als we valorisatie echt belangrijk vinden, moeten we het waarderen. Nieuwsgierigheid voeden, vertrouwen geven, fouten mogen maken; dat is leiderschap, dat is een lerende organisatie. Laten we de scherpzinnige, krachtige griffoen levend houden, voordat deze wegzinkt in een zouteloze soep van regels en spreadsheets.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

‘Klimaat-podcast mag ook gaan over oplossingen’

DOOR WELMOED VISSER
FOTO PETER VALCKX

Universitair docent **Mathieu Blondeel** maakt de podcastserie *Climate Breakdown*, waarin hij wetenschappers en experts aan het woord laat over klimaatverandering.

‘We kregen de kritiek dat het eerste seizoen wel erg veel doom and gloom is’

Had je altijd al iets met radio maken? “Nee, eigenlijk niet. Communiceren over wetenschap is voor mij wel heel belangrijk. Wetenschappers doen onderzoek met publiek geld en daarom hebben we in mijn ogen de plicht om onze kennis te delen met het publiek.”

Hoe kwam je op het idee voor een podcastserie? “Ik luister zelf graag podcasts als ik onderweg ben, of als ik sta te koken. Ik vind het een fijne manier om kennis te nemen van onder meer nieuws over mijn vakgebied. *Columbia Energy Exchange* is een van mijn favoriete podcasts over de energietransitie. En ik luister ook graag naar *Empire*, een serie over de geschiedenis van wereldrijken. Als postdoc aan Warwick Business School maakte ik de driedelige podcastserie *Turmoil*, over mijn eigen researchonderwerp: de relatie tussen geopolitiek en de energietransitie.”

En toen wilde je verder met podcasts? “De insteek van *Climate Breakdown* is breder. Het idee is om collega-wetenschappers, studenten en andere geïnteresseerden een beeld te geven van de kennis die er op de VU aanwezig is op het gebied van klimaatverandering.”

Moet de serie mensen aanzetten tot milieubewuster gedrag? “Niet in eerste instantie. Ik denk wel dat kennis een belangrijke basis kan zijn voor gedragsverandering, maar ik ben geen moralist. Ik zie mijn rol vooral in het verspreiden van kennis.”

Klimaatverandering is niet het meest vrolijke onderwerp. Willen mensen eigenlijk wel weten hoe de wereld ervoor staat op dat vlak? “We hebben veel positieve reacties gekregen, maar we kregen ook de kritiek dat het eerste seizoen wel erg veel *doom and gloom* is. Het mag wel wat oplossingsgerichter. Vandaar dat we in het tweede seizoen naast wetenschappers ook experts aan het woord laten die aan oplossingen werken. Een deel van serie twee gaat bijvoorbeeld over het stimu-

leren van gedragsverandering en daarin interviewen we VU-wetenschapper Sanchayan Banerjee en een ambtenaar van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat.”

Is het moeilijk om een goede podcast te maken? “Het was meer werk dan ik dacht. Toen ik vorig jaar het eerste seizoen maakte, deed ik heel veel zelf: ik contacteerde de gasten, deed de interviews en bemoeide me met het editen van de gesprekken. Het was heel leuk maar ook erg veel werk, vandaar dat ik het nu samen met Paulina Raniecka doe. Zij doet de helft van de interviews en ik de andere helft.”

Het presenteren gaat je heel natuurlijk af. Vind je communiceren over wetenschap leuker dan onderzoek doen? “Ik vind de combinatie leuk. Ik heb net een artikel afgerond over de rol van desinvesteringen in de transitie strategie van olie- en gasbedrijven. Daar heb ik een paar maanden intensief aan gewerkt en nu ben ik blij dat ik de komende periode even iets anders kan doen: onderwijs geven en die podcast maken. Daarna kan ik dan weer voor een paar maanden in een onderzoek duiken. Onderzoek blijft voor mij trouwens wel de basis van waaruit die andere activiteiten ontstaan.”

Ben je zelf milieubewust? “Ik ben wel milieubewust, maar ik vlieg soms ook. De laatste keer was afgelopen mei, naar een congres in Helsinki. Het bijwonen van internationale congressen is dé manier om als jonge wetenschapper een netwerk op te bouwen. Ik geloof dat individuele gedragsverandering iets kan bijdragen, maar ik denk ook dat er meer gecoördineerde actie nodig is om het milieuprobleem aan te pakken.”

Jullie zijn druk met voorbereiden en opnames van seizoen twee van *Climate Breakdown*. Naar welk gesprek ben je zelf nieuwsgierig? “We hebben een aflevering gepland over de circulariteit van zeldzame metalen en mineralen, zoals kobalt en lithium. Die stoffen zijn nodig in accu’s van elektrische auto’s en zonnecellen. Hoe je die kunt terugwinnen interesseert mij zeer.”

Mathieu Blondeel
32

2023 – nu
Universitair docent aan het Instituut voor Milieuvraagstukken (met focus op internationale energie- en klimaatpolitiek)

2020 – 2023
Postdoc, Warwick Business School

2016 – 2020
Promovendus en postdoc, Universiteit Gent

2010 – 2015
Bachelor en master politieke wetenschappen, Universiteit Gent

Podcast *Climate Breakdown*

> Het tweede seizoen van de Engelstalige podcastserie *Climate Breakdown* verschijnt vanaf donderdag 7 november op Spotify en andere luisterplatforms.

> Blondeel doet de interviews samen met Paulina Raniecka, PhD bij het Instituut voor Milieuvraagstukken en communicatiecoördinator van het Amsterdam Sustainability Institute.

> *Climate Breakdown* wordt opgenomen in de studio van VU Campusradio en komt tot stand met subsidie en medewerking van het Amsterdam Sustainability Institute.

Waar doen ze het van?

TEKST EN FOTO'S
PETER BREEDVELD

Studeren en geld vormen nooit een lekkere combi, maar wat dit kabinet voor studenten in petto heeft, is om te janken. Bezuinigingen, langstudeerboete. Vier studenten vertellen hoe zij de boel financieel beheersbaar houden.

Morgan Deneubourg | 20 | derdejaars politieke wetenschappen en lid van de universitaire studentenraad

“Ik ben Amerikaans-Frans, woon sinds mijn twaalfde in Europa en heb dus een EU-paspoort. Ik betaal daarom hetzelfde collegegeld als Nederlandse studenten, bijna 2.600 euro.

Ik krijg geen studiebeurs, maar wel een vergoeding voor mijn werk als lid van de studentenraad en mijn ouders betalen mijn huur en geven me maandelijks een kleine toelage. Tot vorig jaar had ik een bijbaan als assistent-manager in een restaurant. Maar omdat ik aan mijn knie ben geopereerd, kan ik dat werk niet meer doen. Lang staan doet geweldig veel pijn.

Daardoor is mijn inkomen flink verkleind en ik maak nog veel reiskosten ook, want ik woon ver van de VU en kan vanwege mijn knie niet fietsen. Ook moet ik regelmatig naar de fysiotherapeut.

Naast het gedoe met mijn knie heb ik nog wat andere financiële tegenvallers gehad. Mijn computer ging bijvoorbeeld stuk. Daarvoor moest ik dan weer bij mijn ouders aankloppen, wat ik liever niet doe, want ze betalen al zoveel. Ze hadden net mijn belasting betaald en ik heb ook een zus die studeert.

Ik heb het financieel niet heel slecht omdat ik ook nog wat spaargeld heb, maar ik moet wel op de kleintjes letten. Boodschappen doe ik bijvoorbeeld bij de Lidl en de Aldi, dat is goedkoper dan Albert Heijn. De kwaliteit van groenten en fruit is daar trouwens ook beter. Uitgaan doe ik toch al niet veel meer, want ik ben te druk met mijn studie en mijn raadswerk.

Door mijn werk voor de studentenraad loop ik wat studievertraging op, maar ik denk niet dat ik met de langstudeerboete van het nieuwe kabinet te maken zal krijgen. Ik hoop afgestudeerd te zijn als die ingaat en bovendien moeten de universiteiten zelf die boete innen en ik geloof niet dat de VU dat bij USR-leden zal doen.”

Rick G. | 24 | eerstejaars econometrie en een master technische natuurkunde in Groningen

“Omdat ik de afgelopen jaren een ov-kaart van DUO heb gebruikt, heb ik geen recht op een basisbeurs. Maar ik leen wel een bedrag van 400 euro per maand [Ook als je maar een onderdeel van je studiefinanciering gebruikt, dus je ov-kaart, gaat dat van de totale periode af waarin je recht op stufi hebt, red.]. Ik heb twee bijbaantjes. Ik werk voor een bedrijf dat onderzoek naar waterstof doet en ik doe een klusje bij de Rijksuniversiteit Groningen. Van mijn ouders krijg ik ook een maandelijke bijdrage en ik heb geluk dat ik een kamer in Utrecht heb, want als ik in Amsterdam had gewoond, had ik het financieel niet gered.

Ik wil geen heel hoge studieschuld opbouwen, daarom zet ik de lening soms een maand uit, als ik denk dat ik het wel zonder red. Ik ben niet heel erg materialistisch en koop niet meer dan

ik nodig heb, qua kleding en zo. Voor die langstudeerboete ben ik niet per se bang, ik verwacht wel klaar te zijn met mijn studie als die ingaat.

Mensen zeggen vaak dat ik me geen zorgen zou hoeven maken over die schuld, omdat ik na mijn studie toch wel een goedbetaalde baan krijg. Maar ik wil een baan in een sector waar mijn hart ligt, ik wil niet gedwongen worden om voor een baan te kiezen om het geld, vanwege die studieschuld. Misschien wil ik wel voor een ngo werken, ik weet dat nu nog niet, ik vind heel veel dingen leuk, maar dat is dus iets waar ik rekening mee hou en waarom ik voorzichtig ben met lenen, om straks een echte keuze te kunnen maken.”

Rick wil niet met zijn volledige naam in Ad Valvas

Sigrid Mooijman | 24 | master biomedical physics and technology

“Studievertraging heb ik opgelopen door een bestuursjaar bij studievereniging Mens. Maar volgens mij zou ik geen langstudeerboete moeten krijgen als ik in drie jaar afstudeer, en de vertraging geldt per studie, toch? Ik weet het niet, ik heb me er niet echt in verdiept, ook niet in de rest van het onderwijsbeleid van dit kabinet, want ik ben te gefocust op mijn studie op dit moment.

‘Koffietjes vormen een behoorlijke kostenpost’

Ik heb een beurs voor uitwonende studenten en krijg ook huur- en zorgtoeslag en ik verdien bij als windsurfing-structureur, vooral in de zomermaanden verdien ik daar 1000 euro mee, in andere maanden minder dan de helft. Ik heb ook een bachelorvak gegeven als student-assistent en ik analyseer hartritmes bij DGTL-health. Zo maak ik mijn studie nu al te gelde. Van mijn ouders krijg ik 100 euro per maand.

Afra Mevius | 20 | studeert rechten aan de UvA maar doet een minor criminologie aan de VU

Mijn financiële situatie valt mee, ik spaar elke maand een bedrag, maar ik zoek wel naar mogelijkheden om slimmer met mijn geld om te gaan. Deze kerst ga ik bijvoorbeeld met mijn ouders en mijn zus naar Thailand, daar betalen we een eigen bijdrage voor van 2000 euro, dat is dus best een groot bedrag. Ik moet keuzes maken en ga deze maand niet uit en mijn boodschappen doe ik bij de Dirk in plaats van Albert Heijn. Uitgaan doe ik trouwens toch al niet zoveel meer, want ik ben al 24 en merk dat ik sneller moe word.

Ik maak elke maand een begroting en kijk waar ik hoeveel aan heb uitgegeven, of dat overeenkomt met wat ik had begroot. Naast sparen besteed ik het meeste geld aan eten, kleding, boeken en sporten. Koffietjes vormen ook een behoorlijke kostenpost. Per maand kosten die me 20 euro, vorige maand heb ik er zelfs 50 euro aan uitgegeven. Dat is echt veel te veel en dat bedrag moet drastisch omlaag.”

‘Als er onverwachte dingen gebeuren, heb ik mijn spaarrekening’

“Ik zit in het laatste jaar van mijn bachelorstudie en ben van plan een een- of tweejarige master te doen, die zal ik uit eigen zak betalen. Ik krijg nu een beurs voor uitwonende studenten plus een aanvullende beurs, zo’n 1.000 euro per maand en ik leen er ook nog bij. Ik heb een bijbaan in de horeca, maar die inkomsten zijn zeer onregelmatig, ik heb een nulurencontract. Ik verdien daarmee tussen de 500 en de 1.500 euro per maand bij.

Een behoorlijke studieschuld bouw ik op, die zal straks rond de 30.000 euro staan. Dat is een flink bedrag, maar ik had van tevoren rekening gehouden met het dubbele daarvan, want toen ik begon met mijn studie, gold het leenstelsel nog en moest ik mijn hele studiefinanciering lenen. Dat is nu dus afgeschaft en vervangen door het basisbeursstelsel, dus het valt me uiteinde-

lijk nog behoorlijk mee. Het drukt niet op me en ik maak me geen zorgen over het terugbetalen ervan. Ik reken erop dat ik straks, als ik ben afgestudeerd, een goede baan zal hebben met een mooi salaris.

Voor 500 euro per maand huur ik een studio in Haarlem, maar ik heb niet echt geldzorgen; ik heb best een comfortabel leven. Ik let wel op mijn geld, doe geen gekke dingen en probeer ook nog een beetje te sparen. Als er onverwachte dingen gebeuren, heb ik altijd nog mijn spaarrekening.

Ik heb voordat ik aan mijn universitaire studie begon een jaar een hbo-opleiding gedaan, dus ik heb al wel studievertraging opgelopen, maar de langstudeerboete krijg je volgens mij als je vertraging binnen één studie oploopt, toch? Ik vind het wel een zorgelijke ontwikkeling, het onderwijsbeleid van dit kabinet.” **AV**

‘Een duurzame universiteit kan niet zonder Aardwetenschappen’

Er dreigt flink bezuinigd te worden bij Aardwetenschappen, maar volgens masterstudent Earth Sciences en woordvoerder van actiegroep Red Aardwetenschappen **Brecht Reintsema (22)** is de afdeling juist nu belangrijker dan ooit.

DOOR NOUR KHAMIS

De reden die de VU geeft voor de beoogde bezuinigingen is dat ze veel kwijt is aan de salarissen en er relatief weinig studenten op afkomen. Is dat geen goede reden? “We willen aanklaarten dat Aardwetenschappen een tekortstudie is. Het is inderdaad geen grote groep studenten, maar wel een groep die ontzettend belangrijk is voor Nederland. Er is heel veel vraag naar in de werkweld, waarbij er juist méér aardwetenschappers nodig zijn. Op een kleine studie bezuinigen klinkt financieel logisch, maar is in dit geval geen verantwoordelijke keuze. Het zou voor Nederland heel kwalijk zijn als onze expertise verdwijnt. De VU zegt een duurzame universiteit te zijn, maar dit is geen duurzame keuze.”

Jullie vrezen dat de VU de afdeling die de brandende aarde kan blussen gaat afzwakken of wegbezuinigen. Wat voor kennis zou er precies verloren gaan? “We hebben specialisten die alles weten over klimaatverandering en klimaatmodellen, over bosbranden en oceaanstromen. Onze diepe-aarde-geologen zijn essentieel voor de energietransitie. De hydrologen binnen onze afdeling hebben alle verstand van water, wat ontzettend belangrijk is in een land als Nederland met al zijn rivieren en ligging onder zeeniveau. En zo is er nog veel meer.”

Bezuinigingen

Hoewel Aardwetenschappen een hoog studierendement heeft en uitstekend onderzoek verricht, zit de afdeling in financiële moeilijkheden vanwege lage studentenaantallen en hoge loonkosten. De afdeling heeft daarom te horen gekregen dat het niet in de huidige vorm kan doorgaan. De geplande bezuinigingen van het nieuwe kabinet zijn daarbij nog niet meegerekend.

Heeft deze stress impact op de kwaliteit van het onderwijs? “Er zijn al mensen uitgevallen. Dat wordt gelukkig relatief goed opgepakt, omdat iedereen de kwaliteit van het onderwijs heel hoog heeft zitten. Maar de gewoonlijk fantastische sfeer op de afdeling is nu niet echt meer fantastisch.”

Zijn er oplossingen die de VU over het hoofd heeft gezien? “Ik weet niet precies over welke opties er allemaal is gesproken, maar zelf wil ik dat de afdeling een kans krijgt om te groeien. Als ik tegen mensen zeg dat ik Aardwetenschappen studeer, weet niemand wat het is. Ze denken aan archeologie of aan kunst, want ‘art wetenschappen’. Als ik dan uitleg wat wij doen voor de samenleving, vinden ze het heel interessant en belangrijk. Ik denk dat de opleiding meer in de spotlight kan worden gezet. Ik ben zelf ook voor een naamsverandering naar bijvoorbeeld aard- en klimaatwetenschappen. Dan wordt de duurzaamheidskant belicht en is de inhoud duidelijker. Zo kunnen er veel meer mensen worden bereikt en kan de opleiding groeien.”

In september hielden jullie een ‘educatief protest’, waar jullie niet schreeuwden en eisten, maar vooral uitlegden. Zijn jullie niet te braaf om echte veranderingen teweeg te brengen? “Nu er nog geen definitieve beslissingen gemaakt zijn, kun je wel schreeuwen en boos worden, maar ik denk dat het veel meer effect heeft om een gesprek aan te gaan en uit te leggen wat je zorgen zijn. Het is niet alsof dit wordt gedaan omdat de besturen van de VU een hekel aan ons hebben. We proberen ze uit te leggen waarom dit een onverstandige keuze is en gaan nu zien hoeveel daarmee gedaan wordt. Ik heb ook wel mensen om mij heen die zeggen dat als er niets mee gedaan wordt, dat we ons misschien een keer iets luider moeten laten horen. Maar als het alleen maar gaat om schreeuwen, krijg je ook heel veel afkeer. Daar ben ik zelf geen voorstander van.”

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Docent **Daniël Rovers**: 'Het is belangrijk dat je een heel kleine gebeurtenis neemt'

De kunst van het ver-tra-gen

Buiten staan de Zuidas-torens instemmend te zwijgen. Binnen schrijven begeesterde eerstejaars hun zeer korte verhalen.

DOOR WIN CASTERMANS
FOTO'S PETER VALCKX

W e zitten vijfhoog in het NU-gebouw aan de De Boelelaan. Zo dadelijk geeft docent/ auteur Daniël Rovers (49) college aan de studenten van de nieuwe bachelor creatief schrijven. De VU is sinds dit jaar de enige universiteit in Nederland die een academische schrijfopleiding aanbiedt. Een studie die ik overigens graag had willen doen als die in mijn tijd had bestaan. Rovers schetst grofweg de geschiedenis van zijn vak. Creatief schrijven is in de Verenigde Staten na de Tweede Wereldoorlog groot geworden als academisch vak. "Dat kwam allereerst doordat veel meer mensen naar de universiteit gingen, onder wie soldaten die toen gratis konden studeren. Er kwam zowat een heel nieuwe bevolking bij aan de universiteit. Ten tweede ontstond er een creatieve stroming in het onderwijs, Amerika wilde zich afzetten tegen de disciplinegerichte Sovjet-Unie. En een belangrijke reden is dat studenten het ontzettend interessant vonden. Zo is die bal gaan rollen."

Het begon in Iowa, daar is de bekendste *creative writing*-universiteit ter wereld. "Die was zo succesvol dat afgestudeerden en ook docenten van Iowa elders creatief-schrijven-scholen gingen oprichten. Dat was echt een sneeuwbal." In Nederland heerste lange tijd angst om het creatieve te vermengen met het wetenschappelijke. "Letterenstudies moesten altijd weer bewijzen dat ze wel wetenschappelijk waren. Daar moest je vooral niet creatief willen doen. Literair schrijven viel bovendien niet te leren, zo luidde de overgeleverde waarheid", zegt Rovers.

Vind je stem

Inmiddels heeft de wal het schip gekeerd. "Er is veel gediscussieerd: hoe kunnen we studenten nog betrekken bij het vak Nederlands, zowel op de middelbare school als op de universiteit. Wat in Amerika al lang gaande was, gebeurt ook hier. Het blijkt heel interessant om zelf aan teksten te werken terwijl je teksten bestudeert en je dus op een andere manier naar die teksten leert kijken." Het Amerikaanse *creative writing* kent drie pijlers: "Vakmanschap, verbonden met de regel *show, don't tell*. Dan verbeelding, gerelateerd aan de slogan *find your own voice*. En ten slotte ervaring: *write what you know*." Rovers heeft ruime ervaring met schrijfonderwijs. Wat hij steeds ziet terugkeren is de grote concentratie die er onmid-

dellijk is wanneer studenten hun eigen werk met elkaar bespreken. "Dat is altijd zo'n moment waarop een knop omgaat bij schrijfstudenten. Waardoor je als docent ook het doceren grotendeels uit handen geeft. Dat doen studenten dan zelf. Dit is een opleiding waarin autonomie én zelfreflectie een grote rol spelen."

Verhaal zonder punten

Vandaag gaat hij het met zijn studenten hebben over tijd, plot en ruimte aan de hand van het zeer korte verhaal. Rovers: "Dit genre is in Nederland bekend geworden door A. L. Sniijders, en wordt ook wel handpalmverhalen genoemd. De Engelse term is *flash fiction*. Het heeft een lange geschiedenis die teruggaat tot de fabels van de Griek Aesopus, uit de vierde eeuw voor Christus. En Kafka heeft ook nog met korte prozafragmenten gewerkt." Rovers begint zijn college verrassend met een gedicht van K. Michel: 'Als ze ontwaakt'. "Het is een verhaal waarin punten ontbreken." De bespreking van dit gedicht begint over het perspectief en de vrije indirecte rede. Daarna gaat het over tijd: de vertelde tijd, de tijd die in de tekst ter sprake wordt gebracht, en de verteltijd, de tijd die het duurt om het verhaal te vertellen, de lengte van deze tekst. Zo komt de docent op de begrippen vertraging en

'Letterenstudies moesten altijd weer bewijzen dat ze wel wetenschappelijk waren'

Student **Jip Jansen** (in zwarte jas) luistert naar suggesties om nog meer te vertragen in zijn verhaal

versnelling. Hij laat studenten een oefening doen: ze gaan in tien minuten een verhaal schrijven met behulp van vertraging. Rovers: "Ook omdat het in verhalen van beginnende schrijvers vaak veel te snel gaat. Ze schrijven te veel gebeurtenissen achter elkaar, waardoor je als lezer moeite hebt om het te volgen. Dus schrijf een zeer kort verhaal waarin je inzet op vertraging. Belangrijk is dat je een heel kleine gebeurtenis neemt. Misschien zelfs een onbelangrijk schijnende gebeurtenis. Zoals, ik noem maar iets, vanochtend zag ik een jongen bij het stoplicht oversteken, met drie croissants achter op zijn fiets, daar had hij een snelbinder over gedaan en hij at nog een vierde. Dit is een detail waaruit een personage of verhaal kan voortvloeien. Je zou met langere zinnen kunnen werken, dat werkt vaak om dingen te vertragen."

"Tien minuten" [...] "Nog twee minuten" [...] "Nog 15 seconden." [...] "Punt."

Designhak trapt naaktslak

"Eva, zou ik jou mogen vragen je verhaal voor te dragen? Nee, is ook een antwoord."

Daarna vraagt hij Jip om zijn verhaal.

Hij leest met verve voor:

Vena Cava

Wat zijn naaktslakken toch rare beesten. Deze is groen

Of deze studenten allemaal schrijvers worden, vindt Rovers niet relevant

vanbinnen, zullen we zo meteen zien. Zijn naam was Prrrrr voor zijn zusters. In zijn lichaam bevonden zich blaasjes met daarin allemaal slijm en gruis. Maar, het leek Maaïke Weddingra een goed idee om ongegeneerd door het bos te lopen met haar puntige designhakken. Ze dendert door de grote rode paden heen, steeds dichterbij Prrrrr. Ze stooft op hem af, op zijn bruine rimpel huid, alsof het haar niks uitmaakt als ze op hem en zijn broeders en zusters trapt. Alsof ze dat juist leuk vindt. Haar schoen hangt nu enkele centimeters boven Prrrrrs lichaam, zijn hart, wat bestaat uit 1 kloppend vat, lijkt boezems en kamers erbij te krijgen. Ze pompen door zijn gele ingewanden heen, 5 centimeter, 4...

"Dankjewel! Zou er nog kans zijn om extra te vertragen met dit verhaal?" vraagt Rovers. "Misschien meer over de omgeving vertellen", oppert een studente. "Of dat je meer gaat uitleggen over die hak, hoe ziet die designhak er precies uit?" zegt iemand anders. Jip dankt hen voor de suggesties. Of deze studenten allemaal schrijvers worden, vindt Rovers niet relevant. "Een studie is om je te ontwikkelen, opdat je als volwassene goed in het leven staat. Dat je niet alleen zelfstandig kunt denken, maar ook je verbeelding kunt gebruiken. Dan kom je overal terecht. Mensen aan de kunstacademie worden ook niet per se kunstenaars. Zo zijn er literatuurwetenschappers die minister worden."

Nederlands terug aan de VU

Samen met haar collega's richtte **Jacqueline Bel**, hoogleraar moderne Nederlandse letterkunde, de nieuwe bachelor creatief schrijven op en daarmee is het Nederlands aan de VU gered.

Tot grote ontsteltenis van velen stopte de VU in 2019 met de studie Nederlands vanwege gebrek aan belangstelling. De toenmalige Vrije Schrijver Annelies Verbeke vond het schandalig dat een universiteit in een van de welvarendste landen ter wereld geen onderwijs in eigen taal kon aanbieden. En zij was niet de enige die daar schande van sprak. Hoogleraar Bel: "Ik heb echt hart voor de VU, het is zonde van zo'n mooie universiteit om op dit punt zo'n grote steek te laten vallen." Vijf jaar later keerde het tij dan ook: 37 studenten schreven zich in september in voor de bachelor creatief schrijven Nederlands aan de VU, de eerste Nederlandse schrijfopleiding op academisch niveau. In bijgaande reportage van het college creatief schrijven ligt het accent op verhalend proza. Bel: "Maar de opleiding is veel breder. We trainen studenten ook in het schrijven van essays en scenario's en ze krijgen college over literaire kritiek. We nodigen gastschrijvers uit voor colleges over hun specialisme, waardoor je een heel brede uitstroom hebt. Je kunt schrijver worden, maar ook het onderwijs in, of de journalistiek; je kunt ook bij een uitgeverij gaan werken." Een brede universiteit als de VU kan beslist niet zonder bachelor Nederlands, vindt Bel. "Een jaar of vijftien geleden hebben wij als eerste universiteit in Nederland het vak creatief schrijven geïntroduceerd. En in 2020 heb ik de kans gekregen om een nieuwe minor te starten: de Schrijfacademie, waarin creatief schrijven centraal staat." De minor trok veel studenten, het was telkens volle bak. "Studenten willen heel graag schrijven. Er valt op dit punt ook een verbetering te maken, omdat er minder schrijvervaring wordt opgedaan op de middelbare school, en er minder wordt gelezen. Ook in de bachelor bieden wij in combinatie met creatief schrijven steevast de analyse en grondige studie van literatuur aan. Een student moet aan de kant van de maker kunnen staan. Waarom maakt een schrijver bepaalde

'Schandalig dat een universiteit in een van de welvarendste landen geen onderwijs in eigen taal kon aanbieden'

keuzes, waarom kiest hij die eerste zin, waarom voert hij maar drie personages op?"

Eigenzinnig, toegewijd en talig

Bel betreurt het dat er in Nederland weinig liefde is voor de eigen literatuur, tegelijkertijd wil ze daarbij ver blijven van een nationalistisch verhaal. "We hebben een mooie, interessante literatuur die ook iets zegt over ons verleden. In de westerse wereld weet iedereen wie Shakespeare is, maar in Nederland weet lang niet iedereen wie Multatuli is, Anton de Kom of Hella Haasse. Door kennis te nemen van literatuur leer je niet alleen over het koloniale verleden, maar ervaar je ook welke prachtige dingen er kunnen gebeuren in taal. Je leert van lezen en literatuur houden. En daardoor ga je ook beter schrijven."

Met een educatieve minor erbij krijg je na de bachelor creatief schrijven bovendien een beperkte tweedegraads lesbevoegdheid Nederlands, je kunt doorstromen naar de master Nederlandse letterkunde of journalistiek. En excellente studenten kunnen een researchmaster volgen.

Deze bachelorstudenten groeien in drie jaar uit tot schrijvers – eigenzinnige, toegewijde, talige mensen die bereid zijn om duizenden uren te investeren in een boek. Bel wil benadrukken dat de opleiding niet een schrijfcursus is. "Daarvan zijn er genoeg. Juist omdat we hier begonnen zijn aan het opbouwen van een brede academische studie rond creatief schrijven in het Nederlands geeft dat studenten een heel spectrum aan mogelijke toekomstperspectieven." **AV**

2015 ©Rechelle van der Valk

2018 ©Peter Smith

2012 ©Yvonne Compter

Een afscheidsinterview, dat voelt als terugblikken en herinneringen ophalen. En laat dat nu totaal niet zijn waar universiteitshoogleraar **Jaap Seidell** mee bezig is. Per 1 november ging hij met pensioen bij de VU, maar zijn werk is nog lang niet klaar.

DOOR DAPHNE DAMIAANS

‘We weten wat we moeten doen om gezond te blijven, maar doen het niet’

Seidell heeft een smal kantoortje gereserveerd bij de medische faculteit. Ooit zette hij in deze omgeving de afdeling Gezondheidswetenschappen op, maar van een eigen kantoor heeft hij afscheid genomen toen het flexwerken werd geïntroduceerd. Terwijl hij een natte plek van zijn paraplu van het overlegtafeltje veegt, begint hij alvast te vertellen. Want er is veel te vertellen, na veertig dienstjaren. Het begon voor Seidell aan de landbouwuniversiteit in Wageningen met een studie voeding. “Ik was uitgeloot bij geneeskunde en kreeg van een oom de tip naar Wageningen te gaan. Dan kon ik vrijstellingen krijgen voor eerstejaarsvakken en vervolgens alsnog geneeskunde doen”, herinnert hij zich. “Ik begon aan de studie en vond het

boeiender dan gedacht. Ik besepte dat ik als arts één-op-één patiënten kon behandelen, maar vanuit de voedingswetenschap hele bevolkingsgroepen tegelijk kon helpen.” Dus studeerde hij door. Hij deed promotieonderzoek, postdocs in Zweden, Amerika en Canada en ging aan de slag voor het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). Het VUmc vroeg hem bijzonder hoogleraar te worden. Zodra hij binnen was, besepte het universiteitsbestuur dat ze meer wilde doen met de waardevolle kennis van de wetenschapper. “De VU stelde: *we weten veel over ziekten en genezing, maar doen nog helemaal niets met voeding en gezondheid*”, vertelt hij. “Daarom kwam in 2002 de vraag of ik de afdeling Gezondheidswetenschappen wilde opzetten. Dat ben ik gaan doen, ik heb samen met een aantal

‘Uiteindelijk zullen we merken dat je geld niet kunt eten’

‘Ik werk niet aan frustraties, maar aan oplossingen’

pioniers de opleiding vormgegeven die ik zelf had willen volgen. In overleg met studenten, maar ook met de GGD, overheden en onderzoeksinstituten. Zodat de opleiding echt waarde had en dat vraag en aanbod op elkaar waren afgestemd.”

Bezorgd over uitstelgedrag

Of het nu gaat over veertig jaar geleden, twintig jaar geleden of de huidige problematiek, Seidell kan er boeiend en zonder haperen over vertellen. Hij kijkt daarbij vooral naar het tafelblad, constant op zoek naar de beste formulering. Als hij iets probeert uit te leggen, schuift hij met zijn vingertoppen over de tafel om zijn woorden kracht bij te zetten. Hij vertelt hoe hij de eerste interfacultaire opleiding vormgaf, in samenwerking met geneeskunde, psychologie, economie en communicatiewetenschappen. Want hij wist: een gezonde samenleving kan alleen bestaan als alle facetten kloppen, van beweging en slaap tot voeding en sociale gelijkheid. De opleiding sloeg aan en de afdeling groeide uit tot meer dan honderd mensen. Tien jaar geleden gaf Seidell zijn functie als afdelingshoofd op om universiteitshoogleraar te worden. Hij lacht: “De VU had er grootse plannen mee, maar vooralsnog ben ik de enige met deze titel. In elk geval moest ik een brug slaan tussen de universiteit en de maatschappij, zorgen dat onderzoek en beleid met elkaar worden verbonden. Dat is volgens mij best wel gelukt.”

Een hooggewaardeerde opleiding, een brug tussen de VU en de maatschappij; Seidell is zeker trots op wat hij heeft bereikt. Maar als gezondheidswetenschapper weet hij ook dat zijn vakgebied grote uitdagingen kent, zoals hij in zijn afscheidsrede benadrukte. Hij vat het samen: “In onze samenleving draait alles om geld. Het drukken van de zorgkosten, het produceren van zo goedkoop mogelijk voedsel; de economie stuurt alles. We hebben het veel te weinig over het gezond houden van de planten, de dieren, de bodem en onszelf. Uiteindelijk zullen

we gaan merken dat je geld niet kunt eten.” De boodschap is helder, maar lijkt niet (genoeg) te worden gehoord in een steeds ongezondere maatschappij. Toch weigert Seidell ook na al die decennia toe te geven aan frustratie. “Ik werk niet aan frustraties, ik werk aan oplossingen en mogelijkheden”, zegt hij stellig. Verbazing voelt hij wel, net als bezorgdheid. Over de gezondheid van Nederland, over de kwetsbaarheid van de wetenschap. Over het uitstelgedrag dat we individueel en als maatschappij vertonen. “We weten wat we moeten doen om gezond te blijven, maar doen het niet. Ook niet op grote schaal. Kijk naar alle bezuinigingen op de jeugd, onder meer in de jeugdzorg en het onderwijs. We hebben de kinderen straks keihard nodig om de maatschappij te laten draaien, maar weigeren in ze te investeren.”

Herhalen hoort erbij

Het is een boodschap die Seidell ook volop buiten de VU verkondigt in de vorm van boeken, columns, podcasts en televisieoptredens. Ook dat is kennis ten gunste van de maatschappij stellen, zo legt hij uit. “Je kunt wel wetenschappelijke artikeltjes schrijven achter een betaalmuur, maar daarmee red je het niet in de eindeloze stroom van desinformatie. Dus ik laat mijn stem horen, draag uit wat we hier op de VU doen.” Of het effect heeft, durft hij niet te zeggen. “Ik ben bezig met het creëren van inzichten en mechanismen. Zodat de mensen die er wat mee willen doen, dat ook kunnen. Zoals een collega tegen me zei: je bent een druppel op een steen. Als je maar blijft druppelen, hol je uiteindelijk de steen wel uit. Dat herhalen hoort erbij.” Daarom is zijn VU-pensioen zeker geen eindpunt. Seidell: “Het is niet klaar. Meer dan ooit is het nodig dat we werken aan een gezonde samenleving. Dus ik word voorzitter van de Raad van Toezicht van het RIVM, blijf vrijwillig onderwijs geven – ook omdat er door bezuinigingen geen opvolger is – en werk aan een theaterstuk over zintuigen. Mijn agenda is nu alweer overvol.” AV

2015 ©Rechelle van der Valk

2014 ©Peter Vabick

2023 ©Marlene Wrijns

Move it!

Deelnemers van een eenmalige hiphopworkshop in debatcentrum 3D konden goed inspecteren of de vloer wel schoon was. Hiphopdanser Ayinde Sterenberg doet de Six Step voor, een basale beweging in hiphop en breakdance waarbij de danser op zijn handen steunt en een rondje om zichzelf heenloopt met zijn voeten. Er waren maar een paar studenten aanwezig, maar motivatie om de moves te leren was er niet minder om. (WV)

FOTO
PETER GERRITSEN

Houd je van schrijven,
fotograferen of filmen?

Word student-reporter!

en krijg journalistieke bijscholing
in ruil voor een prachtig podium
om op te publiceren.

Mail de redactie: redactie.advalvas@vu.nl,
of loop binnen in de redactiekamer 1H43
(gebouw Bellevue), dan bespreken we
samen de mogelijkheden.

Ad Valvas, journalistiek platform van de Vrije Universiteit

COLOFON

AD VALVAS

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
WWW.ADVALVAS.VU.NL

Redactieadres

De Boelelaan 1105
BelleVue, Kamer 1H-43
1081 HV Amsterdam
redactie.advalvas@vu.nl

Hoofdredacteur

Robin Uitham

Redactie

Bryce Benda, Peter Breedveld,
Nour Khamis, Emma
Sprangers, Welmoed Visser

Eindredactie

Win Castermans, Emma
Sprangers

Secretariaat

en VU-advertenties
Anna Jansen (020) 5985630
secretariaat.advalvas@vu.nl

Art-direction/vormgeving

Rob Bómer – rbbmr.nl

Medewerkers

Yvonne Compier, Daphne
Damiaans, Dido Drachman,
Peter Gerritsen, Bas van der
Schot, Taalcentrum-VU, Peter
Valckx, Berend Vonk, Wout
van Zaale

Copyright HOP-kopij

Hoger Onderwijs Persbureau,
Amsterdam

Commerciële advertenties

Bureau Van Vliet
(023) 5714745

Druk

Senefelder Misset,
Doetinchem

ADVERTENTIE

Werken bij de VU

Bijdragen aan een betere wereld, door onderscheidend
onderwijs en grensverleggend onderzoek. Dat is de ambitie
van de Vrije Universiteit Amsterdam. Persoonlijke vorming
en maatschappelijke betrokkenheid staan hierbij centraal.
Vanuit verschillende disciplines en achtergronden werken
wij samen aan innovaties en nieuwe inzichten op het hele
wetenschappelijke spectrum.

Aan de VU werken ruim 6.150 medewerkers en volgen ruim 31.000
studenten wetenschappelijk onderwijs. De uitstekend bereikbare
VU-campus ligt in het hart van de Amsterdamse Zuidas.

Ben jij geïnteresseerd in werken bij de VU?
Kijk dan op: werkenbij.vu.nl

Werk jij al bij de VU? Hou dan de interne vacatures
in de gaten op: interne-vacatures.vu.nl

ADVALVAS.VU.NL

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

Nieuws, interviews, blogs en achtergrondverhalen

Elke dag actueel op advalvas.vu.nl

Niks missen? Abonneer je op onze wekelijkse Ad Valvas

Mail Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

CAMPUS

Kickbokskampioen start Wellbeing Week

In haar openingspeech van de VU Wellbeing Week vertelde
Houda Loukili hoe het zwaarder was om zichzelf te motiveren
nadat een auto-ongeluk haar lichaam verwoestte dan het was om
kickbokskampioen te worden. “Ik kan tegen iedereen vechten, maar
het zwaarste gevecht was met mezelf.”

KOSTENPOST

UvA schat schade protesten op 4 miljoen

Onder de geschatte 4,1 miljoen euro schade die de pro-Palestina-
protesten hebben veroorzaakt vallen schoonmaakkosten, het vervan-
gen van koffieautomaten, meubilair, beeldschermen, beveiligings-
camera's en ingegooide ruiten. Maar de grootste schadepost was de
bouw van de nieuwe universiteitsbibliotheek die bijna drie maanden
vertraging opliep en de UvA 2,5 miljoen euro kost.

POLITIEK

Politici lezen studentenbezwaren voor

Niet alleen studenten zijn tegen de langstudeerboete, ook bestuur-
ders en politici vinden dat je studievertraging niet zo moet bestraffen.
In een voorleesmarathon lezen ze voor uit bezwaren van studenten:
mantelzorgers, studenten die worstelen met mentale klachten...
“De enorme variatie aan redenen raakt me”, zei D66-leider Rob Jetten.

ADVALVAS.VU.NL/EN

JOURNALISTIC PLATFORM OF VU AMSTERDAM

News, interviews, blogs, features

Daily updated on advalvas.vu.nl/en

Don't miss out! Subscribe to our weekly Ad Valvas Mail

Update: <https://tinyurl.com/updateadvalvas>

SECURITY

Screening of foreigners still years away

Identifying risk areas is a vital and complex issue. Prospects are,
a working screening system won't be put in place until 2028. In
the meantime, it's up to the educational institutions themselves to
figure out who gets access to their knowledge and what knowledge
they should have access to.

CREATIVE

'Universities should work for defence'

A member of the Advisory Council for Science, Technology and
Innovation has concocted a creative plan for higher education
institutions to swerve major budget cuts. By focusing their research
on defence, higher education institutions could get some of the
billions invested in defence and taken away from education and
research.

CASUAL

Most students pick a fun programme

Finding a study programme that will help them get a good job seems
less important for high school students. It has a bit of a bigger role
for those in prevocational secondary education (VMBO), but most
still just choose something they think they'll like. And something
their friends and family will like.

From power-points to playful education

BY EMMA SPRANGERS
PHOTO YVONNE COMPIER

Educational trainer **Ermelinda Jaku** believes creating good education is a joint effort. ‘We need to co-create a space for everyone to challenge their own assumptions.’

‘I think the biggest crisis in our society is not thinking past limitations’

Where do you think there is room for improvement in education? “I think lectures are outdated. Nowadays, all the information is already out there, we’re drowning in it. I think the challenge is finding what tools we can give students to navigate this information and build knowledge, instead of starting with powerpoint slides. It’s important to help them shape the world we live in, and maintain a continuous dialogue about their needs.”

Do students actually know what they need? “If you introduce things like active learning or education with playfulness, they might think: ‘I paid for this education, I need a specialist or a professional to teach me what they know so that I can become a professional.’ This is what we’ve been taught what education looks like. We need to co-create a space for everyone to challenge their own assumptions. A fresh students’ perspective is invaluable, their out-of-the-box thinking essential. We tell each other that there are no wrong questions, but are we really giving students enough room to make mistakes and learn from them when we simply apply knowledge and give them an exam at the end to test their knowledge?”

That form of education might be the most efficient for teachers though, right? “If time is already limiting, teachers might think there’s no time to meet with people and work together on making good education. On the other hand: if you have little time, you shouldn’t be doing it alone. The Centre for Teaching and Learning aims to create a community of teachers, researchers, students and education trainers to work together. I think this question touches the root problem: we’re asking researchers to teach on the side even though that’s maybe not their passion. Ideally, researchers with

a passion for education would get the room to teach more, and those not willing to are not forced to.”

Isn’t that an unrealistic luxury, especially with the upcoming budget cuts in education?

“First off, I think we should resist the budget cuts. But if anything, they force us to think creatively, to rethink how we’re doing things. If researchers can just be researchers, and educators can be educators all the while cross-pollinating ideas and skills, this might actually be more efficient. There will always be people that say: ‘we don’t have the resources or the time or the team to do this’. I think the biggest crisis in our society is not being able to think beyond limitations. We have to think radically, open new doors, walk a different path, have an open mind.”

Do you feel like VU accommodates that state of mind?

“It’s a complex institution. When I was a junior lecturer, I had a lot of ideas but it sometimes was hard to make them happen in my role. I decided to still do those things that went beyond my title because I was passionate about education. I think VU wants to be a place that creates space for being open-minded. It’s easy to say: ‘Ah, they’re an institution that just says things because it sounds good’. But what if we actually embrace the vision VU says to be working towards and we use it to make changes happen?”

“Looking back at your studies, you’re probably not going to remember that quiz you did in your second year. You’re going to tell me about that one teacher that made you do a free writing exercise, about the people that gave you space to learn from your mistakes, about the interactions you had and how you felt. That’s when you learn the most: through life, when you’re learning from others, when you’re fully engaged with the content, when you see the relevance of what you’re studying in society and in yourself.”

Ermelinda Jaku
31

2023 - now
Educational Trainer at Center for Teaching and Learning, VU Amsterdam
Professional Teachership Programme for Junior Lecturers
Educational Trainer for Teaching Qualification Programme

2023 - now
Coordinator Trainings Participation Councils by CTL

2021 - now
Creative Educational Developer Broader Mind Course, VU Amsterdam

2019 - 2024
Junior Lecturer Biomedical Sciences Bachelor’s Programme, VU Amsterdam
Educator first year courses, Mentor and Course Coordinator Study & Career Year 2

2017 - 2018
Research Internship, VUmc

2012 - 201
Educational Tutor and Coach in Molecular Biology and Biochemistry
Teacher of English Second Language through theater

Centre for Teaching and Learning (CTL)

The CTL is the central expertise centre of the VU for exchanging knowledge, ideas and experiences regarding educational development. It aims to support educators and students to foster growth and effective learning.

The new Dutch cabinet doesn't beat around the bush when it comes to their intent on limiting internationalisation. How do international students experience these plans?

'If they don't want me here, I'll just leave'

BY EMMA SPRANGERS
ILLUSTRATIONS BEREND VONK

It's a remarkable anniversary celebration. Twenty-five years after European ministers of education of 29 countries (among which the Netherlands) signed the Bologna Declaration to stimulate international mobility, the Dutch government is giving international students the cold shoulder.

With the 'Balanced Internationalisation Bill' (read: cutting down on English-taught programmes, increasing the tuition of international students from outside the EU and putting a cap on the amount of international students that can enrol) the new cabinet claims to want to take pressure off the housing market, preserve the Dutch language and save money in the process. Right-wing political rhetoric that won't actually be implemented? Maybe. But for the international students living it, it's enough reason to worry about their future.

VU stopped recruiting

Most of the measures in the Balanced Internationalisation Bill are new, but back in 2023, VU stopped large-scale international recruitment, following a request from the Ministry of Education to start 'solving the challenges around international intake', as head of the executive board Margrethe Jonkman called it. This year, the amount of incoming international bachelor's students at VU plummeted by 23,5 percent.

It's the second year in a row that less international students come in, and the international population is close to dropping below the 20 percent Jonkman says is needed to ensure the benefits of internationalisation. In response, Jonkman called for action on her LinkedIn page and on VU's website, urging politicians to keep giving universities the means to continue education where there's room for different perspectives. Did VU overplay its cards stopping recruitment of internationals?

"I'm not sure it's just the lack of recruiting that can be blamed for this drop", Jonkman says. "It's a combination of

things: these policies from the government create a certain image that might discourage internationals from coming in. The plans are very black-and-white. They're throwing the baby out with the bathwater."

Housing crisis

What, according to Jonkman, were those challenges around international intake they were hoping to diminish? "The idea was spreading that too many classes were in English, there were worries about the job market and a housing shortage." And indeed, back in 2021, 230 of VU's international students were homeless during their study programme. They slept on people's couches, in a shared room on a campsite close to VU or in a hostel. It's something politicians eagerly take as an argument. It's not hard to get people fired up over a housing crisis.

Artificial Intelligence student Andrei Osoianu (20) wonders about the government's sincerity in this matter. "As an international student I pay 1000 euros for a studio in Diemen Zuid, while others were 800 euros, for which Dutch students also get subsidies of 300 euros. So more than anything, the government is earning money off of the internationals and the housing crisis."

Sceptical towards foreigners

In an Instagram poll last month, Ad Valvas asked international students how they perceived the plans of the new cabinet. Of the 170 people that answered, 71 percent said they were worried about what was to come. One of them is twenty-two-year-old Literature and Society student Til Weber from Germany who came here three years ago.

"I think this is about more than just some new policies. It reflects a growing mindset in society that's sceptical towards foreigners and international influence. They seem to want to preserve Dutch culture – which I absolutely understand. But internationals can appreciate Dutch culture as well", Weber says.

When he came here, he started learning the Dutch language and dove into the country's history and that of former Dutch colony Surinam. Another international student, Political Science and International Law student

'Stripping Dutch students of a global perspective would have a terrible impact on the quality of education'

Meer aandacht voor jouw team?

100%

kans dat je in de workshop TeamUp je team beter leert kennen en begrijpen om prettiger samen te kunnen werken.*
Kijk op vu.nl/samenwerken en meld je team aan.

VU **VRIJE
UNIVERSITEIT
AMSTERDAM**

Als de wereld duister voelt
en alles lijkt uit evenwicht
Weet dan dat juist in donkere tijden
er kleine puntjes zijn van licht

Kijk maar om je heen
Houd je ogen heel goed open
Vind je lichtpuntje
en durf te hopen

SIRE DE MAATSCHAPPIJ
DAT BEN JIJ

Internationals

Piotr Jaworski (21) started writing for the faculty's magazine, and master's student European and International Law Valeriia Volkova (29) mostly hangs out with Dutch people.

Increase staying chances

They contradict an often-heard stereotype about internationals – mostly expats: they're just here to pick fruits, hang out with their international community and then leave. But on campus, it's noticeable that it's often the international students that show up to otherwise poorly attended events, that speak up for the quality of education and research in participation councils, that play sports on the campus square.

The cabinet seems to know it's not a group to want to fully keep out, stating they hope to increase the chance of international students staying after their programme. That is, those in a field where the Netherlands have a shortage, like in tech. "I'm blessed", Artificial Intelligence student Osoianu jokingly says. "But it does feel a bit hypocritical to ask someone to educate themselves here on their own cost, and then want them to stay for the Dutch economy's benefit. Also: how can you expect people to want to stay in a country where they don't feel welcomed by the government's policies?"

Swearing

When the international students we spoke to decided to come here, there was a different cabinet, none of the upcoming measures were in place. Some came especially to the Netherlands to escape their own country's repressive policies.

Jaworski: "It's painful coming from Poland and finding here what I left behind in my country: nationalist rhetoric and policies that limit diversity and inclusion." Volkova: "When I lived in Russia I thought: I definitely want to live in Europe, they're so much more liberal with great values. Now I'm more realistic, I understand it can change just like that." As a queer person, Weber hoped a Western European country would be the place where he could most be himself. "But then the Vrijmoedige Studentenpartij celebrated the Progress Pride Flag being stolen. It's very demotivating. I'm

reaching the mindset where I think: if they don't want me here, I'll just leave."

Where to is uncertain though, "especially with the growth of right-wing parties across all of Europe", Volkova says. She was a bit afraid communicating with Dutch people at first, having read about the stereotypes of them not being very open, but she does feel supported at VU and by her fellow students. "They're quite welcoming, I mostly hang out with Dutch people." A result of internationalisation? Dutch students being used to having people around with different backgrounds?

While most of his interactions were "wholesome", outside of VU, at Osoianu's former job, people would sometimes get upset with him – to the point of swearing – if he couldn't reply to them in Dutch. Jaworski also notices that over the last few years, it has become more and more common that people refuse to speak English to him.

More empathetic

But besides their exchange experience not being what they expected, the international students also fear the effects of diminishing internationalisation on education and research. Jaworski: "Knowledge and science is international. It's very difficult to limit it to only Dutch language courses. Global problems need global perspectives to solve them. Stripping Dutch students of that perspective would have a terrible impact on the quality of education." And as Volkova puts it: "Trying to solve the problems of the world together not only often gives a better solution, it makes us more empathetic."

Jonkman shares these worries, and explains to be in contact with political parties, other universities and businesses to emphasize the importance of internationalisation. But is talking enough? Universities also have a level of autonomy. Can't VU put its foot down and refuse at least certain measures? "For now, we're focusing on good conversations. Unfortunately, we have to follow the law and get a certain budget to carry out the ministry's plans. It will be a question of finding wiggle room within those confinements. But we're going to fight. Don't worry." **AV**

'I'm finding here what I left behind in my own country: nationalist rhetoric and policies that limit diversity and inclusion'

Inclusion means including the right-wing students

BY PETER BREEDVELD

Right-wing student party VSP questions VU's stance on inclusivity and global outlook. The executive board assures them that at this university, all voices are heard.

Translation: Taalcentrum-VU

“Imagine it's the year 2035 and you're sitting at a café talking about VU... What are you proud of? What makes your heart beat faster?” Last month, Margrethe Jonkman, president of the executive board, asked the university student council and the works council these questions.

“Sustainability”, said one participant. “Our peace-loving approach”, said another. “The fact that VU has always been there for first-generation students, young people who are the first in their family to go to university”, said a works council member. For someone else, Botanic Garden Zuidas was a highlight and he hoped the foundation would still be around in 2035. Another participant said they hoped there would be a bicycle repair shop on campus by then. Yet another emphasised the importance of basic research. “We need to be more than a your-wish-is-our-command university.”

One student pointed out the importance of personal development: students continuing to have the chance to pursue activities alongside their studies and be the lifeblood of student associations.

The springboard for this discussion, at a joint meeting of the central participation council (students and staff) with the executive board, was a two-page document in which the board has formulated a future vision for VU. The board is keen to present it as a living document, one in which everyone can have their say and suggest adjustments and additions.

Global citizenship

That future vision comes down to the university's desire to contribute to a better, more sustainable world, locally and globally, from multiple perspectives and through interdisciplinary collaboration. Looking across borders and with a sense of community. VU also wants to promote global citizenship.

The document paves the way for the strategic plan being drawn up for the years ahead: the current strategic plan covers the period 2020-2025 and is therefore up for renewal. A week ago, two policy officers explained that the new plan represents a whole new approach expressed in accessible language to connect with “the hearts and minds” of all employees, with a “warmer tone” and a more personal focus: a strategic plan designed to enthuse and inspire.

As executive board member Marcel Nollen points out, before setting out a long-term plan, it's good to know exactly what kind of university you want to be. That's what this draft VU vision is all about, with principles that are not set in stone.

Far removed from the villages

But when a representative of right-wing student party VSP brought up the university's core values – ‘responsible, open and personal’, presented at the top of the document – and wanted to know by whom and on what basis they had been formulated, she was told by Jonkman that they are not up for discussion. “We are not about to redefine our core values every four years”, Jonkman insisted. “This is who we want to be and how we want to conduct ourselves.”

‘By global citizens, we mean people who have a broader perspective’

The VSP member also appeared troubled by the concept of inclusivity, which does not appear in the draft VU vision but was widely used in the previous strategic plan, in which VU stated its aim to be an inclusive university with inclusive spaces for inclusive education. And when introducing the draft vision, Jonkman had said that at VU everyone should be able to be themselves and do their own thing.

The student council member called inclusiveness a value judgment that implies there is only one way to do things. She also objected to the ‘global view’ which she felt the document was taking. A fellow VSP member backed her up, adding that the VU presented in the document is too far removed from the villages, and has too little focus on Dutch culture.

Jonkman responded by emphasising that VU is all about the importance of multiple perspectives. “We do not believe in a single truth and by global citizens we mean people with an eye for the bigger picture, not just their own piece of the puzzle. People who have a broader perspective.”

“Thinking in terms of diversity is nothing new”, rector Jeroen Geurts pointed out. “VU has been doing that since the day it was founded. The university does not want to be forceful, but it does want to make certain values explicit. That doesn't mean pointing fingers, but engaging in an ongoing dialogue, listening to each other and learning from each other's points of view.” AV

VUVERENIGING

Voor vrienden van de VU

De oprichters van de VUvereniging wilden in 1879 een andere universiteit in Nederland. Los van de overheid, voor eigen keuzes met een eigen kompas. Een universiteit die staat voor rechtvaardigheid, medemenselijkheid en verantwoordelijkheid voor elkaar en voor de wereld. Zo ontstond de bijzondere universiteit waar iedereen welkom is: de Vrije Universiteit.

De VUvereniging subsidieert jaarlijks met 1 miljoen euro bijzondere projecten en activiteiten op het snijvlak van onderzoek, onderwijs, zorg en maatschappij. Daarnaast organiseren we verrassende en inspirerende evenementen.

De VUvereniging is een maatschappelijk netwerk voor vrienden van de VU.

Lid van de VUvereniging ben je al voor €10 per jaar.

Je bent van harte welkom.

www.vuvereniging.nl

Lid worden kan hier

UNIVERSITY STUDENT COUNCIL

usr@vu.nl | [instagram@vu_usr](https://www.instagram.com/vu_usr) | HG StudentenDOK, room OD-12

The university student council is the representative participation council of and for students of VU Amsterdam. The council concerns itself mainly with the quality and accessibility of education at VU Amsterdam and with the student policy of this university. The council consults with the executive board periodically.

The Bible is my foundation

I am a theology student (24), and I come from the picturesque village of Veen in the beautiful province of Noord-Brabant. I was raised in a Christian environment, and through my upbringing, I have come to the conviction that the Bible is the Word of God. God's Word forms the foundation on which I base my decisions. In a time when almost everything is in flux, it provides a stable foundation. Is this limiting? Yes, but in a positive way. I know that God's will is good, and it is a privilege to live according to His guidelines, which is also the best thing for me. What makes it even more beautiful is that I can know God personally, because He has revealed Himself in His Son, Jesus Christ. In my dedication to Him, I want to live according to His will. I believe that this is not only the best way for me, but also for everyone.

This is why I am part of the USC. I believe that with the Bible as my foundation, I can contribute something valuable to the student council. Today, we live in a post-truth culture, where everyone must be accepted as they are and behave accordingly. Terms like 'inclusivity'

and 'diversity' are often mentioned at our university, but they usually imply that there is no absolute truth or standard to which others should adhere. Without clear boundaries, everyone is left to themselves. I want to offer an alternative: the good guidance found in God's Word, given as a privilege and as the best way for us to live.

I hope to encourage mutual acceptance and freedom for one another, especially from my Christian identity

The most important thing is not that we merely accept each other as we are, but that God accepts us. He does so when we follow His will, revealed through the knowledge of Him in His Son, Jesus Christ. Precisely because God is there for everyone, I do not want to close myself off to people who think differently, but instead, I want to be open to dialogue, in line with VU founder Abraham Kuyper. In particular, I want to focus on discussions about education, my area of interest for the coming year. I hope to encourage mutual acceptance and freedom for one another, especially from my Christian identity. I look forward to good encounters, meaningful conversations, and a positive impact on education at the VU.

Tom Korporaal
Education and research coordinator
usr.tom.korporaal@vu.nl

What's going on

A selection of the topics that the USC is currently considering or negotiating.

- Striving with FSR's for **clarity around the merge process**
- Participating in a **new community for student well-being**
- Finalizing our **policy plan**

Iedereen heeft talent: blijf dat ontwikkelen!

De wereld om ons heen verandert voortdurend op verschillende vlakken. In een maatschappij die continu eisen aan ons stelt is het van belang om je te blijven ontwikkelen. Op die manier blijf je duurzaam inzetbaar in je huidige en toekomstige functie(s).

Ontwikkelen en leren kan op verschillende manieren: in de praktijk door meeloopdagen en stages, door te discussiëren met anderen, door te zien en te horen (leerpiramide Bales), maar ook door training en opleiding. In 2020 is hiervoor binnen de dienst HRMAM de afdeling Learning & Development (L&D) gestart. Daar kun je terecht voor verschillende trainingen die aansluiten bij de HR beleidsthema's. 'De medewerker is natuurlijk verantwoordelijk voor de eigen ontwikkeling, maar belangrijk is dat de medewerker ook wordt uitgedaagd en verleid om zich te ontwikkelen en dus tot het volgen van trainingen en opleidingen,' zegt Martine van der Sleen, manager L&D.

Een breed en goed vindbaar ontwikkel-aanbod heeft een positieve invloed op de duurzame inzetbaarheid van jou als medewerker. Behalve nuttig, is leren ook gewoon leuk. Het prikkelt je en het stimu-

Martine van der Sleen:
"Het is voor jou als medewerker van belang dat je je blijft ontwikkelen in een steeds veranderende omgeving"

leert je nieuwe dingen te ontdekken. Soms voelt het even ongemakkelijk om uit je comfortzone te stappen, maar dan kan er juist groei plaatsvinden.

Waaruit bestaat de afdeling L&D en wat doen ze? We vragen het aan Martine van der Sleen.

Het team L&D bestaat uit vier parttime medewerkers en bouwt voortdurend aan een samenhangend ontwikkelaanbod, afgestemd op de strategische ambities

van de VU. Zo werken we samen met de beleidsadviseurs binnen HRMAM. Op de onderwerpen waar deze adviseurs in gespecialiseerd zijn, hebben wij diverse trainingen ingekocht en ontwikkeld. Denk bijvoorbeeld aan de trainingen 'Active

Bystander' en 'Oog voor sociale veiligheid' op het gebied van sociale veiligheid, maar ook aan de diverse leiderschapstrainingen. Voor meer vakinhoudelijke en specifieke trainingen, zoals bijvoorbeeld een training notuleren, is het goed om extern te kijken naar een geschikte opleiding. Ons doel is het aanbieden van goed vindbaar ontwikkelaanbod met herkenbare en actuele thema's, die aansluiten op strategische HR-onderwerpen. Daarom werken we ook samen met andere afdelingen en diensten om het aanbod zo groot en divers mogelijk te maken. Bijvoorbeeld met het Centre for Teaching and Learning bij trainingen voor begeleiders van promovendi. Als medewerker ben je natuurlijk verantwoordelijk voor je eigen ontwikkeling, maar L&D helpt je graag bij het vinden van een opleiding die bij jou past.

Ik wil als VU-medewerker een cursus volgen, waar kan ik dan het beste zoeken?

Op VU.nl kun je dan op onze pagina Opleiding & Ontwikkeling kijken. Deze pagina is het afgelopen jaar opnieuw ontwikkeld en zo ingericht dat de medewerker nu snel het aanbod ziet. Hier kun je kijken bij persoonlijke ontwikkeling, training per thema (bijvoorbeeld sociale veiligheid, leidinggeven of hybride werken), loopbaanbegeleiding en regels en vergoedingen. Je komt van hieruit ook in het Learning Management Systeem (LMS) en GoodHabitz.

In het LMS kun je als medewerker een opleiding of training vinden die bij je past

en je inschrijven. Op je persoonlijke pagina ('Opleidingsplan') kun je vervolgens zien wat je gedaan hebt aan ontwikkeling.

Op de pagina Opleiding & Ontwikkeling wordt er ook verwezen naar andere eenheden van de VU die opleidingen aanbieden aan medewerkers (via Persoonlijke ontwikkeling). Mocht jouw training of opleiding er niet tussen staan, neem dan contact op met L&D.

Om er eentje uit te pikken: GoodHabitz, wat is dat precies?

Het is een online leerplatform. GoodHabitz begon met een bibliotheek aan onlinetrainingen die je kunt volgen op ieder moment dat het jou uitkomt. Als medewerker heb je onbeperkt toegang. Inmiddels is het aanbod uitgebreid en kun je er trainingen, masterclasses, lessen en zelf assessments doen in heel veel verschillende talen.

GoodHabitz kan jou ook helpen om je leervraag scherper te krijgen. Stel je wilt een klassikale Excel training doen, volg dan eerst de Excel trainingen in GoodHabitz. Misschien kom je er dan achter dat je meer wilt leren over draaitabellen en dan kun je daarna een gerichte training over draaitabellen zoeken en volgen.

De trainingen kunnen daarnaast ook goed ingezet worden als voorbereiding op klassikale trainingen. Een voorbeeld van een GoodHabitz training die veel wordt gevolgd is de training 'Test jezelf'. Hierin breng je in

kaart wie je bent, wat jouw rol in het team is en hoe je communiceert met anderen. Trainingen over Microsoft Teams en Office 365 worden ook veel gedaan. En niet te vergeten de training 'Vergeet je brein niet' waar onze collega Erik Scherder aan heeft bijgedragen. Het mooie is dat je tegenwoordig niet een hele training hoeft te volgen, maar ook stukjes uit een training. Je kunt vervolgens ook deze stukjes, bijvoorbeeld een filmpje, eruit knippen en zelf gebruiken als Micro Learning of opnemen in je PowerPoint-presentatie.

Toekomstplannen voor L&D?

Idealiter komt er in de toekomst één ingang, één website, één leerplatform voor alle opleidingen die we aan medewerkers aanbieden, zodat je als medewerker maar op één plek hoeft te kijken als je een opleiding wilt gaan volgen.

De VU zonder L&D zou zijn alsof het bij de loodgieter lekt. Als VU leiden we studenten en professionals op met kennis van zaken en 'a broader mind'. Dat betekent dat je wordt uitgedaagd om over de grenzen van je werk, naar de maatschappij en naar jezelf te kijken. Dat je je niet alleen op academisch, maar ook op persoonlijk en maatschappelijk vlak ontwikkelt. Ook voor jou als medewerker is het van belang dat je blijft ontwikkelen in een steeds veranderende omgeving. Iedereen heeft talent: blijf dat ontwikkelen!

Learning & Development (L&D)

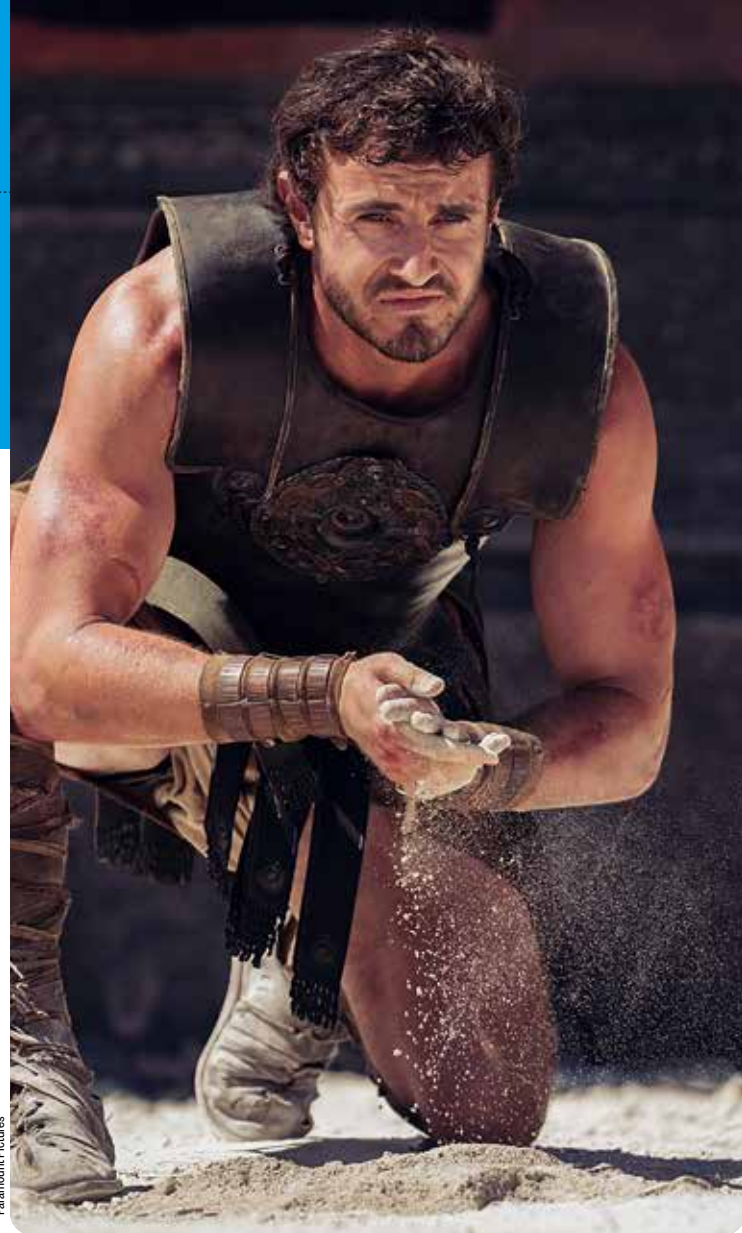
Contact

learning_and_development@vu.nl

Learning Management System (LMS)

Redactie Personeelspagina > HRMAM
Tekst > Gaby den Held
Vormgeving > Designstudio VU

Paramount Pictures

Gladiator II

Rialto VU

Nieuwe Universiteitsgebouw De Boelelaan 1111

Gladiator II

Draait vanaf donderdag 14 november

Check de agenda en speeltijden op rialtofilm.nl

Regisseur Ridley Scott heeft zijn liefde voor historische spektakelfilms nooit onder stoelen of banken gestoken. Een bewijs hiervan leverde hij in 2000 met het succesvolle *Gladiator*, over de Romeinse generaal Maximus (Russel Crowe), die in ongenade valt en uiteindelijk als gladiator in het Colosseum afrekenet met de corrupte en verdorven keizer Commodus (Joaquin Phoenix). De film won vijf Oscars, waaronder die voor beste film. Nu, 24 jaar later, is er een vervolg: *Gladiator II*, met Paul Mescal, Pedro Pascal en Denzel Washington in de hoofdrollen.

Pieter Greup, online marketing

RIALTO
VU

Merrij Soeters

Menu sportcafé uitgebreid

Het sportcafé van Sportcentrum VU op Uilenstede biedt sinds kort een daghap aan. Met de recente uitbreiding van de keuken kunnen we namelijk ook onze gasten wat nieuws voorschotelen. De komende tijd variëren we dan ook met diverse menu's. Je kunt bijvoorbeeld nasi met saté bestellen, of een hamburger met patat. Hou de menukaart in ons sportcafé in de gaten voor de daghap. Ook op Instagram (sportcentrumvu) delen we onze culinaire uitstapjes.

Ruben Langenhuizen, communicatie & marketing

Sportcentrum | VU

Sportcentrum VU

VU campus (OZW-gebouw) Boelelaan 1109 020-5983656

maandag-vrijdag: 12-20 uur zaterdag en zondag: gesloten

Uilenstede Uilenstede 100 020-5985090

maandag-vrijdag: 08-23 uur zaterdag en zondag: 10-18 uur sportcentrumvu.nl

Anemide van der Togt

Queer is natuurlijk

VU Griffioen

Nieuwe Universiteitsgebouw De Boelelaan 1111

Seksuele diversiteit in het dierenrijk Vermeulen en Van As

Vrijdag 6 december Aanvang: 20 uur

Toegang: 14,50 euro voor studenten, 5 euro voor VU-medewerkers (medewerkersvoorstelling)

griffioen.vu.nl

Interseksuele kangoeroes, homoseksueel ouderschap, pinguïntrio's en parende leeuwinnen. Stap in de veelkleurige wereld van seksuele diversiteit in het dierenrijk in dit interactieve theatercollege van emeritus Artis-bioloog Charlotte Vermeulen en cabaretier Maya van As. Verschillende seksuele voorkeuren, het juist niet hebben van seks en geslachtsveranderingen; het komt allemaal voor in het dierenrijk. Zo is homoseksueel gedrag al onder 1.500 soorten vogels en zoogdieren waargenomen en kunnen sommige mannelijke vissen vrouw worden en weer terug naar man. Laat je inspireren en intrigeren bij dit bijzondere theatercollege.

Femke Idzes, cultuurmarketeer

VU | GRIFFIOEN

CULTUUR

Pompoen met oesterzwam

SFEER Knus, bruin eetcafé met chique aankleding en stijlvol servies. De tafels staan dicht op elkaar, waardoor je makkelijk contact maakt met andere gasten.

ETEN Je kunt meerdere gerechtjes bestellen, zodat je ze kunt delen. Mijn tafelpartner en ik bestellen de pompoen, bloemkool, en zeebaarsstartaar met frietjes. De gerechten zijn mooi opgemaakt. De pompoen is het hoogtepunt en wordt geserveerd met oesterzwam, salie-olie en een taleggiocrème. Die crème geeft er een frisse draai aan. De gerechten mogen iets minder zoutig.

BEDIENING Warmhartig, onze jassen werden met zorg voor ons opgehangen. Het voelt familiair.

TIP De pompoen.

AANRADER Jazeker, zomer en winter kun je hier knus zitten, met een bediening die zich echt over je ontfermt. Kom wel op tijd, want de 'zwaan' zit snel vol.

PRIJS Reëel. Aangezien de porties wat kleiner zijn, betaal je ook minder dan gemiddeld. De gerechten zijn onder de 18 euro.

Vera Schmit, masterstudent neuropsychologie

De zingende zwaan

Eerste Helmersstraat 250 dezingendezwaan.nl

Wil je ook GRATIS ETEN, in ruil voor een restaurant-recensie? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

In de drup

Mijn sokken hadden zich volgezogen. De gel prikte al in mijn ogen. Maar jij hebt het ook, dat verbitterde gevoel zodra het regenwater - als je dacht dat het allemaal niet erger kon - ook je onderbroek bereikt.

Jij hebt het ook, die momenten. Het snerpemde gepiep van je wekker zeven uur 's morgens. Een koude douche. De zure smaak van die gele bakjes huiskamer-aioli of het begin van een lange werkdag. Die momenten waarop je lichaam zich vult met een diepgewortelde afkeer voor je erbarmelijke horigenbestaan. Het zullen die momenten zijn waarop je aandachtig luistert naar de overhemdjes in je tijdlijn. Eén knoopje open, haartjes strak naar achteren en een Balinees strand als decor. Ze vragen verwijtend wat je nog doet in Nederland, met al haar bazen, buien en blauwe brieven. Het kan ook anders, zeggen de overhemdjes, doelend op zichzelf.

Tuurlijk, in de lucht van regenjassen en filterkoffie is het een aanlokkelijk verhaal: leven van een passief inkomen op een ligbedje in Ibiza met als voornaamste kopzorg welke cocktail de volgende is. Elke dag feesten in de Ushuaia zonder het zelf te hoeven paaien, wie wil dan nog terug? Vooruit, het lukt. Je volgt alle adviezen van de Insta-overhemdjes op en voor je het weet woon je op een tropisch eiland. Geld te over, dus je hoeft niet meer te werken. Ook voor alle huishoudelijke wisewasjes huur je iemand in. Jouw leven draait om dure flessen, dure kleding en dure feestjes. Een gematigd zeeklimaat is je niet gematigd genoeg, dus Nederland komt jouw kant maar op. Je wordt een overhemdje. Is dat wat je wilt?

Als je vroeger een bui had, dan vroegen je ouders het telkens weer; je bent toch niet van suiker? Die oer-Hollandse stortregen, je kunt het hebben. Net als je baas, je huur of de winterschoonmaak. Je bent niet van suiker, je kunt het hebben. Zolang je je niet overgeeft aan de mierzoete voogdij van een *sugardaddy* tenminste. Dan ben je vanzelf zo versuikerd dat je je door geen bittere tegenslag meer heen kunt bijten.

Mijn onderbroek is nog steeds nat als ik met huisgenoten naar de reallifesoap van Gordon zit te kijken (zonder context is dit een merkwaardige zin). We zien het leven van een stinkend rijke zanger in het zonnige Dubai. Op die schimmelige bank, te midden van wat halfvolle kratten Dors en een lekkende keukenkraan, ben ik even heel erg gelukkig. Het is droog. Dus dans, dans in de regen. Doe je mond open en proef de druppel op je tong. Bitterzoet, is het niet?

Wout van Zaale
tweedejaars media
& journalistiek

Dido Drachman
illustrator
en striptekenaar

FOTO'S Yvonne Complier